

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć XVII. — Wydana i rozesłana dnia 2 maja 1876.

60.

Rozporządzenie ministerstw spraw wewnętrznych i handlu z dnia 21 kwietnia 1876,

tyczące się sprzedaży trucizn, produktów trucizny zawierających i przetworów chemicznych
zdrowiu szkodliwych.

Pod względem sprzedaży trucizn, produktów trucizny zawierających i przetworów chemicznych zdrowiu szkodliwych, wydają się przepisy następujące:

§. 1.

Uznaje się za trucizny:

1. Arsen i wszystkie związki arsen zawierające;
2. związki antymonu zawierające chlor i tlen;
3. tleniki i sole rtęci (licząc tu także związki chloru, bromu i jodu);
4. fosfor pospolity;
5. brom;
6. kwas pruski i przetwory takowy zawierające; jakoteż wszelkie cyanki metaliczne, wyjąwszy tylko te, które zawierają żelazo jako część składową;
7. przetwory gwałtownie działające, z jadowitych roślin i zwierząt pochodzące, lub jedynie sztuczną drogą otrzymywane, jak alkaloidy, kurara, kantarydyna itd.

§. 2.

Ubiegający się o upoważnienie do sprzedaży trucizn udowodnić powinien, że czyni zadość wymogom, do uzyskania takowego potrzebnym, w §-cie 27 ustawy przemysłowej wzmiankowanym a mianowicie, że albo

1. skończył z dobrym skutkiem niższy oddział szkoły średniej lub szkoły wyłącznej, z takową na równi będącej, albo,

2. że w inny sposób nabrał dostatecznych wiadomości o truciznach i handlu takowemi, mianowicie przez dłuższe pełnienie obowiązków w handlu upoważnionym do sprzedaży trucizn i produktów trucizny zawierających lub w fabryce chemicznej.

§. 3.

Trucizny pozwala się wydawać tylko przemysłowcom do sprzedaży trucizn upoważnionym, zakładom naukowym i szkołom publicznym tudzież osobom, które okazały pozwolenie urzędowe jeszcze ważne (§§. 5 i 7) do kupowania trucizn.

Ten, który nabył truciznę za pozwoleniem urzędowym, nie może odstępować takowej ani za pieniądze ani za darmo osobom, które do handlu truciznami nie są upoważnione.

§. 4.

Pozwolenie do nabywania trucizn daje władza administracyjna powiatowa, w której okręgu urzędowym mieszka ubiegający się o takowe.

Władza ta sprawdzić ma cel nabywania trucizn, tudzież czy ubiegający się jest człowiekiem pewnym i w razie potrzeby wysłuchać w tej mierze naczelnika jego gminy, którego też zawiadomić należy o danem pozwoleniu.

Gdy zachodzi obawa nadużycia lub nieostrożnego obchodzenia się, pozwolenia odmówić należy.

§. 5.

Gdy chodzi o pozwolenie, mające służyć na raz jeden, wydaje się kartę upoważniającą, osobom zaś, które do wykonywania swego rzemiosła lub zatrudnienia ciągle potrzebują trucizny, wydaje się upoważnienie do ciągłego nabywania.

Upoważnienie wydane być nie może na czas dłuższy nad trzy lata.

§. 6.

Każda karta upoważniająca i każde upoważnienie do nabywania zawierać ma nazwiska osób upoważnionych i nazwę trucizny która ma być nabywana.

W karcie upoważniającej wyrażona być ma nadto ilość trucizny którą pozwala się nabyć.

Na kartach upoważniających i na upoważnieniach zamieszczona być ma osnowa §§-fów 3 (2 ustęp), 8 i 10 a na kartach upoważniających także osnowa §-fu 7-go niniejszego rozporządzenia.

W upoważnieniach wyrazić należy dopóki są ważne (§. 5) zapomocą formuły: „Ważne aż do (dzień kalendarzowy)“.

Karty upoważniające i upoważnienia wolne są od stępli.

§. 7.

Gdy się kupuje truciznę za kartą upoważniającą, ten, na którego imię karta opiewa, zapisać ma w takowej datę nabycia, nazwę i ilość nabytej trucizny, ten zaś, który truciznę wydaje, potwierdzić ma, że ją wydał a to wymienieniem firmy przez podpisanie swojego nazwiska. Karta staje się przez to nieważną do nabywania.

§. 8.

Posiadacze kart upoważniających i upoważnień do nabywania obowiązani są strzedz takowe starannie od naużycia.

§. 9.

Przemysłowcy, upoważnieni do sprzedaży trucizn, utrzymywać mają osobny rejestr sprzedaży, zapisując w takowym osobę, której, czas, kiedy wydano truciznę, jakoteż nazwę i ilość tejże a w takich przypadkach, gdy truciznę wydawać wolno tylko za pozwoleniem urzędowym (§. 3), toż pozwolenie (kartę upoważniającą lub upoważnienie) z wymienieniem daty i władzy pozwalającej (§. 367 u. kar.).

§. 10.

Przemysłowcy, mający z trucizną do czynienia i wszyscy posiadający truciznę starać się powinni zapobiedz, aby stąd nie wynikło żadne niebezpieczeństwo dla zdrowia lub życia innych osób, a w szczególności aby trucizny trzymane były zdala od wszelkiego jadła i lekarstw.

§. 11.

W przedsiębiorstwach, prowadzących handel trucizną, ten, który jest nad handlem położony, powinien mieć staranie, ażeby towary truciznowe należycie były zachowywane i od innych odosobnione, jakoteż, aby naczynia, truciznę zawierające, miały odpowiednie oznaczenia i były odpowiednio zamknięte.

W sprzedaży częściowej trucizn, jakoteż w przedsiębiorstwach, potrzebujących trucizn do użytku, naczynia podręczne i składowe, w których trucizna trzymana jest na zapas, opatrzone być powinny wpadającym w oczy napisem „trucizna“ lub mieć na sobie wyobrażenie trupiej głowy, jak to jest w zwyczaju zachowywać je należy oddzielnie, pod zamknięciem.

W przedsiębiorstwach tego ostatniego rodzaju, właściciel lub kierownik obowiązany jest mieć zapasy trucizny zawsze w swoim własnym zachowaniu (§. 370 u. kar.).

Naczynia i przyrządy, służące do zachowywania i zamykania trucizn, jeżeli są drewniane, rogowe lub kościane, nie mogą być wcale używane do jadła lub lekarstw, porcelanowe zaś, szklane lub metalowe naczynia i sprzęty tego rodzaju dopiero wtedy, gdy są jak najstaranniej oczyszczone.

§. 12.

W sprzedaży częściowej trucizny wydawać należy zawsze tylko dobrze opakowane i opieczętowane.

Kupiciel upoważniać powinien do odbioru trucizn tylko takie osoby, którym można zaufać, że niedopuszczą się ani nadużycia, ani nieostrożności; sprzedający także wydawać nie powinien trucizny osobom, które oczywiście wzniesają obawę.

Naczynia lub pakiety opatrzone być powinny w sposób w oczy wpadający napisem „trucizna“ lub wyobrażeniem trupiej głowy jak to jest w zwyczaju, z wymienieniem firmy sprzedającego.

Wydawania trucizn nie można powierzać uczniom handlowym.

§. 13.

Przesyłając trucizny zapakować je należy starannie w naczyniach zamykających się szczelnie, niedopuszczających wyciekania lub wysypania się, zaopatrzonych napisem „trucizna“.

Przepisy dotyczące się szczególnych sposobów pakowania rozmaitych rodzajów trucizn, podane w porządku ruchu kolei żelaznych z dnia 10 czerwca 1874 (Dz. u. p. Nr. 75) dla rozmaitych rodzajów trucizn, zachowywać należy w ogólności gdy się przesyła takie trucizny.

§. 14.

Władza administracyjna I instancji utrzymywać powinna dokładne wykazy:

1. przemysłowców, którzy w jej okręgu urzędowym sprzedają truciznę na zasadzie przepisów ustawy przemysłowej,
2. wydanych upoważnień do nabywania trucizn,
3. wydanych kart upoważniających do nabywania trucizn.

§. 15.

Produkty zawierające truciznę (ziola jadowite itd.) §-fem 1-ym nie objęte, tudzież przetwory chemiczne dla zdrowia niebezpieczne, jak: alkalia, licząc tu ługi gryzące i essencją ługową, kwasy mineralne, kwas szczawikowy, niebezpieczne sole metaliczne itp. zachowywać powinni przemysłowcy w naczyniach i schowkach opatrzonych wyraźnym napisem co zawierają i każdy, kto takowe posiada, trzymać je powinien zdala od jądła i lekarstw.

W sprzedaży cząstkowej wydawać należy takie rzeczy tylko dobrze opakowane a nadto odnoszą się tutaj przepisy zawarte w drugim ustępie §-fu 12-go.

Posyłając artykuły takie oznaczyć je należy właściwemi nazwami.

Zresztą stosować należy w równej mierze także przepisy §-fu 13-go dotyczące się przesyłania tych artykułów.

§. 16.

Artykuły w farmakopei austriackiej oznaczone krzyżykiem (†) w §-fie 1-ym rozporządzenia niniejszego nie przytoczone, sprzedawane być mogą przez trudniących się tem przemysłowców tylko osobom, do handlu takowemi lub do utrzymywania apteki, upoważnionym, osobom trudniącym się z rzemiosła wyrobem chemikaliów lub zakładom naukowym i szkołom publicznym.

§. 17.

Wykroczenia przeciwko niniejszemu rozporządzeniu, o ile nie podlegają powszechnej ustawie karnej lub przepisom karnym ustawy przemysłowej, karane będą podług rozporządzenia ministeryalnego z dnia 30 września 1857 (Dz. u. p. Nr. 198).

§. 18.

Rozporządzenia dotychczasowe, dotyczące się przedmiotu przepisów niniejszych, tracą moc obowiązującą od czasu gdy niniejsze rozporządzenie zacznie obowiązywać.

Atoli przepisy osobne dotyczące się przemysłu aptekarskiego nie zostają w niczem naruszone.

Lasser r. w.

Chlumecky r. w.

61.

Obwieszczenie ministerstwa handlu z d. 26 kwietnia 1876,

o zniesieniu IV klasy na kolei granicznej morawskiej.

W skutek najwyższego postanowienia z dnia 20 kwietnia 1876 pozwala się przedsiębiorstwu c. k. uprzyw. kolei granicznej morawskiej, ze zmianą częściową §-fu 8-go dokumentu koncesyi z dnia 11 września 1871 (Dz. u. p. Nr. 115), aby aż do dalszego rozporządzenia zniósło na liniach swojej kolei IV-tą klasę do przewozu podróży.

Chlumecky r. w.